

Editorial Note

The Background and Trend of Research Development on Sport Management

Rahim Ramezanejad*

Professor of Sport Management. University of Guilan, Rasht, Iran

With the establishment of scientific and professional organizations in the field of sport management such as the North American Society for Sport Management (NASSM, 1970), the European Association for Sport Management (EASM, 1993), and the Sport Management Association of Australia and New Zealand (SMAANZ, 1995), other associations were also formed in Asia (ASM), Africa (AASM), Latin America (ALGEDE), and elsewhere. During this period, sport management journals experienced significant growth as well. The first well known sport management journal, the Journal of Sport Management (JSM, 1987), was published by NASSM, and today the number of specialized sport management journals has exceeded 30. Moreover, sport management research is published in more than 100 additional journals related to the field. The Sport Management Digest (SMD) is also published in collaboration with the Russian International Olympic University and the World Association for Sport Management (WASM). In each issue, it analyzes the content of articles from the top 10 sport management journals. In its first volume and first issue (2021), the journal states that NASSM and the efforts of Chelladurai (2005) have greatly influenced the development of sport management knowledge. He an Indian born professor of sport management, is honored annually with an award named after him (the Chella) given to the top sport management researcher.

In Iran, there are about 22 specialized sport management journals, around 10 sport science journals related to sport management, and numerous additional non sport journals that also publish research in this area. Since 2010, many articles have analyzed the content of these journals or the entire body of sport management research. Their overall findings show that sport management research has shifted: from descriptive to theoretical (theory driven) approaches; from school and university sport to club sport and non educational sport organizations; from quantitative to qualitative methods; from amateur to professional sport; from men's sport to gender related topics; and toward theorizing and theory building. Given this trend, it appears that the instruction content in sport management programs and body of knowledge in sport management is no longer determined by the educational and practical needs of sport organizations and occupations. Instead, its future is increasingly shaped by research, especially qualitative studies, theorizing, and theory development. Only through this process can the scientific foundation of the field be strengthened, its status elevated, and its boundaries more clearly distinguished from other sport sciences (such as sport sociology) and non sport fields (such as management). This is what enables the discipline to move from a semiprofession toward becoming a specialized professional field.

زمینه رشد و روند پژوهش‌ها در مدیریت ورزش

رحیم رمضانی نژاد* ID

* استاد مدیریت ورزش، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

همزمان با شکل‌گیری سازمان‌های علمی و حرفه‌ای در حوزه مدیریت ورزش مانند انجمن مدیریت ورزش آمریکا شمالی (NASSM، ۱۹۷۰)، انجمن مدیریت ورزش اروپا (EASM، ۱۹۹۳)، انجمن مدیریت ورزش استرالیا و نیوزلند (۱۹۹۵)، انجمن‌های دیگری نیز در آسیا (ASM)، آفریقا (AASM)، آمریکای لاتین (ALGEDE) و غیره شکل گرفتند و نشریات علمی مدیریت ورزش نیز رشد چشمگیری پیدا کردند. اولین نشریه معروف مدیریت ورزش (JSM، ۱۹۸۷) توسط انجمن مدیریت ورزش آمریکا شمالی به چاپ رسید که اکنون به بیش از ۳۰ نشریه تخصصی مدیریت ورزش رسیده است. ضمناً پژوهش‌های مدیریت ورزش در بیش از ۱۰۰ نشریه مرتبط با مدیریت ورزش به چاپ می‌رسد نشریه خلاصه مقالات مدیریت ورزش (SMD) نیز با همکاری دانشگاه بین‌المللی المپیک روسیه و انجمن جهانی مدیریت ورزش (WASM) به چاپ می‌رسد و در هر شماره، محتوای مقالات ۱۰ نشریه برتر مدیریت ورزش را تحلیل می‌کند. این نشریه در جلد یک، شماره یک (۲۰۲۱) مدعی است که انجمن مدیریت ورزش آمریکا شمالی و تلاش‌های چلادورای (۲۰۰۵) تأثیر بسیاری بر رشد دانش مدیریت ورزش گذاشته است. وی، استاد هندی‌الاصل مدیریت ورزش دانشگاه‌های آمریکا و کاناداست که به پاس قدردانی از تلاش‌های او هر ساله جایزه‌ای به نام "چلا" به محقق برتر مدیریت ورزش تعلق می‌گیرد.

در ایران نیز حدود ۲۲ نشریه تخصصی مدیریت ورزش، حدود ۱۰ نشریه علوم ورزشی مرتبط با مدیریت ورزش و نشریات مرتبط غیر ورزشی وجود دارد که پژوهش‌های این حوزه را هم منتشر می‌کنند. مقالات بسیاری از سال ۱۳۸۹، محتوای این نشریات یا کل مقالات مدیریت ورزش را تحلیل کرده‌اند. جمع‌بندی روند پژوهش‌ها در نشریات داخلی و خارجی نشان می‌دهد پژوهش‌های مدیریت ورزش از رویکرد توصیفی به تئوریک (نظریه محور)، از ورزش مدارس و دانشگاه‌ها به ورزش باشگاه‌ها و سازمان‌های غیرآموزشی، از روش‌های کمی به روش‌های کیفی، از ورزش آماتور به ورزش‌های حرفه‌ای، از ورزش مردان به موضوعات جنسیتی، نظریه‌پردازی و نظریه‌سازی (ساخت نظریه) تغییر جهت داده‌اند. با توجه به این روند، به نظر می‌رسد محتوای آموزش مدیریت ورزش و حتی بدنه علمی آن، بر خلاف گذشته بر اساس نیازهای آموزشی و میدانی سازمان‌ها و مشاغل ورزشی تعیین نمی‌شود؛ بلکه آینده این محتوا بیشتر توسط پژوهش‌های کیفی، نظریه‌پردازی و نظریه‌سازی شکل می‌گیرد؛ ضمناً فقط از این طریق است که بدنه علمی این دانش، تقویت و جایگاه آن ارتقا می‌یابد و بهتر می‌تواند آن را از دیگر علوم ورزشی (مانند جامعه‌شناسی ورزش) و غیرورزشی (مانند مدیریت) متمایز سازد؛ و آن را از یک شبه حرفه به حرفه‌ای تخصصی تبدیل نماید.